GRÆNSEN GÅR HER!

For et trygt og sammenhængende Danmark

1. Permanent og effektiv Grænsekontrol

Danmark skal genvinde kontrollen over vores egne grænser. Derfor skal den midlertidige grænsekontrol gøres permanent og samtidig moderniseres markant.

Danmark har haft midlertidig grænsekontrol mod Tyskland siden 2016. Når behovet for grænsekontrol har bestået i ti år, bør kontrollen ikke længere behandles som en midlertidig undtagelse.

Permanent grænsekontrol skal indrettes, så almindelige danskere, pendlere og turister kan passere uden unødvendige stop. Danmarksdemokraternes Ungdom vil have mere kontrol ved grænsen og mindre bureaukrati.

Derfor skal Danmark investere langt mere i moderne teknologi ved grænsen. Automatisk nummerpladegenkendelse skal udbygges, så politiet hurtigt kan identificere køretøjer, der kan give anledning til nærmere kontrol. Danmark anvender allerede ANPG (Automatisk nummerpladegenkendelse) ved alle grænseovergange, hvor systemet blandt andet kan registrere relevante hits i politiets databaser og dermed mindske behovet for konstante fysiske kontroller.

Danmarksdemokraternes Ungdom vil gå skridtet videre. Politiet skal have et analyseværktøj, der kan sammenholde oplysninger fra nummerpladegenkendelse med relevante politiregistre og hjælpe med at målrette kontrollen. Kunstig intelligens skal bruges som et værktøj for politiet, dog aldrig som en erstatning for politiets egen, menneskelige vurdering.

Vi skal turde bruge de bedste teknologiske løsninger, også når de kommer fra private virksomheder. Danmark skal derfor undersøge mulighederne for samarbejde med førende teknologivirksomheder og samtidig sikre, at kritiske systemer og data er under dansk kontrol.

På den måde sikrer vi, at vi får en stærk grænse uden unødvendige lange køer. Danmark skal bestemme, hvem der kommer ind i landet, og det gør vi bedst med mere teknologi, mere politi og bedre kontrol.

Kilder:
EU-Kommissionens oversigt over alle aktuelle midlertidige grænsekontroller

https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/schengen/schengen-area/temporary-reintroduction-border-control
Aktuel forlængelse – 4 måneder, 12. juni 2026

https://www.justitsministeriet.dk/pressemeddelelse/den-midlertidige-graensekontrol-mod-tyskland-forlaenges-i-fire-maaneder/

2. Tørklædeforbud for unge under 18 år

I Danmark er mænd og kvinder lige. Ingen pige eller kvinde skal tvinges til at tildække sig, fordi middelalderlige religiøse normer kræver, at kvinder skjules og kontrolleres. Kvinders frihed står over religiøse krav.

I Danmark skal børn og unge have frihed til at forme deres egen identitet og træffe deres egne valg. Derfor mener Danmarksdemokraternes Ungdom, at det kvindeundertrykkende symbol, tørklæder, ikke skal være noget, som børn hverken forventes eller tvinges til at bære på grund af familiens eller omgivelsernes religiøse krav.

Et tørklædeforbud for unge under 18 år skal netop sikre, at børn får mulighed for at vokse op uden et udansk og religiøst pres, og så man har lettere ved at blive en integreret del af det danske samfund, den danske kultur samt vores fællesskaber og værdier.

Herudover finder vi det også underligt, at unge piger skal tildække sig med det islamiske hovedtørklæde, når formålet med, at kvinder i islam generelt skal tildække sig, blandt andet begrundes med, at det skal begrænse mænds seksuelle drifter.

Herudover mener Danmarksdemokraternes Ungdom også, at det islamiske hovedtørklæde er et åbenbart kvindeundertrykkende symbol, der grundlæggende står i modstrid til alt, hvad der kan betegnes som værende dansk. Samtidig er det muslimske hovedtørklæde også det formentlig mest prægnante og eksplicitte tegn på islams indtog og stigende indflydelse i det offentlige rum.

Danmarksdemokraternes Ungdom mener ikke, at Islam skal indlæres fra barnsben - netop som det bliver, når man påduttes at bære tørklæde.

3. Stop den offentlige anerkendelse af islamiske trossamfund

Danmark er et frit land. Her må man tro på det, man vil. Men staten skal ikke blåstemple islamiske trossamfund eller give dem særstatus.

I dag kan islamiske trossamfund blive anerkendt af den danske stat efter trossamfundsloven. Det giver blandt andet mulighed for at opnå særregler i forbindelse med skatter og afgifter og indebærer, at trossamfundet får en formel status over for den danske stat.

Det mener Danmarksdemokraternes Ungdom, at vi skal gøre op med.

Vi skal ikke have en stat, der giver islamiske organisationer et officielt kvalitetsstempel. Religionsfriheden skal naturligvis bestå og den enkelte muslim skal

fortsat frit kunne tro på islam. Men religionsfrihed betyder ikke, at staten skal anerkende religiøse organisationer som officielle trossamfund.

For os handler det om, at Danmark skal turde stå fast på, at vores samfund bygger på danske, kristne værdier, dansk lovgivning og et stærkt fællesskab. Religion er en privat sag, og islam bør ikke have nogen særstatus i Danmark. Derfor skal staten heller ikke give islamistiske religiøse organisationer en særlig offentlig status.

Vi mener derfor, at islamiske trossamfund fremover ikke skal kunne opnå status som anerkendt trossamfund efter trossamfundsloven. De eksisterende anerkendelser skal udfases.

Samtidig skal vi se på de økonomiske særfordele, som religiøse organisationer kan have. For godkendte, islamiske trossamfund kan blandt andet være omfattet af regler, der giver deres bidragsydere mulighed for skattefradrag. Derfor skal vi også sikre, at danske skatteydere ikke indirekte er med til at finansiere religiøse organisationer, som arbejder imod det danske værdifællesskab.

Danmark har allerede brugt alt for mange år på at acceptere særkrav, parallelsamfund og religiøse miljøer, der ikke har haft det danske samfund som deres førsteprioritet.

Danmarksdemokraternes Ungdom mener, at tiden er kommet til at sætte en klar grænse.

Kilder:

Trossamfundsloven – gældende lovgivning
https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2026/338

By-, Land- og Kirkeministeriet – Trossamfundsregistret
https://www.trossamfundsregister.km.dk/

Skattestyrelsen – Fradrag for gaver til godkendte foreninger og trossamfund
https://skat.dk/borger/fradrag/fradrag-for-gaver-og-bidrag-til-velgoerende-foreninger

4. Forbyd religiøse friskoler med muslimsk værdigrundlag

Børn i Danmark skal vokse op med et stærkt fællesskab omkring det danske sprog, vores historie, vores demokrati og vores frihedsrettigheder. Derfor mener Danmarksdemokraternes Ungdom, at vi skal sætte en stopper for religiøse friskoler med et muslimsk værdigrundlag.

I dag er det muligt at drive en fri grundskole med et muslimsk værdigrundlag.

Danmarksdemokraternes Ungdom mener ikke, at det er nok, at undervisningen på papiret skal leve op til nogle minimumskrav. Skolen er også et af de vigtigste steder, hvor børn møder andre børn og bliver en del af det danske fællesskab.

Vi skal ikke acceptere, at børn vokser op i skoler, hvor religion og særskilte religiøse normer fylder så meget, at det fælles danske, frie og kristne udgangspunkt ikke praktiseres.

Derfor skal nye religiøse friskoler med muslimsk værdigrundlag ikke længere kunne godkendes. Eksisterende skoler skal udfases gennem en overgangsordning, så børnene sikres en ordentlig overgang til folkeskolen eller andre godkendte skoler.

Religionsfrihed betyder nemlig ikke, at staten skal finansiere et voksende antal skoler, hvor børn i højere grad opdeles efter religiøst tilhørsforhold.

Det er også derfor, at staten skal stoppe den offentlige finansiering af de skoler, der udfases. Frie grundskoler modtager statslige tilskud, og når elever i stedet går i folkeskolen, vil finansieringen følge med over i det kommunale skolesystem. Den præcise økonomiske konsekvens skal beregnes ud fra antallet af berørte elever og skoler.

Det er ikke børnene, der skal betale prisen. Derfor skal der være en ordentlig overgangsperiode, hvor kommunerne får mulighed for at sikre skolepladser og kapacitet.

Danmarksdemokraternes Ungdom mener, at vi skal være langt mindre naive og tolerante over for parallelsamfundene bag skoleporten. Derfor skal friskoler med muslimske værdigrundlag fremover ikke godkendes og de eksisterende skal udfases.

Kilder:

Friskoleloven – reglerne for frie grundskoler
Retsinformation – Friskoleloven

Undervisningsministeriet – tilsyn med frie grundskoler
Styrelsen for Undervisning og Kvalitet – Tilsyn

5. Maks. 30 pct. indvandrere i folkeskoleklasserne

Folkeskolen er en af de absolut vigtigste institutioner i det danske samfund. Det er her, børn lærer dansk, får venner på tværs af baggrunde og bliver en del af det fællesskab, som binder Danmark sammen. Derfor skal vi sikre, at folkeskolen ikke udvikler sig til et sted, hvor børn vokser op adskilt fra hinanden.

I dag hører vi hyppigt om skoler og skoleklasser, hvor elever med indvandrerbaggrund udgør en meget stor del af elevgruppen. Det gør det ofte vanskeligere at sikre et fælles sprogligt og kulturelt udgangspunkt, og kan give elever en kulturel og værdimæssig forkert start på livet, end den, vi i Danmark ønsker.

Problemet opstår, når koncentrationen af elever med indvandrerbaggrund bliver så stor, at skolen får svært ved at skabe et fælles udgangspunkt for undervisningen og assimilationen.

Derfor foreslår vi, at der indføres et loft, så elever med indvandrerbaggrund som udgangspunkt højst må udgøre 30 procent af eleverne i en almindelig folkeskoleklasse. Det skal bidrage til bedre, danskfaglige rammer og sikre, at flere børn møder danske sproglige og kulturelle fællesskaber i deres hverdag.

Folkeskolen skal være et sted, hvor børn lærer at indgå i det danske samfund, får mulighed for at skabe venskaber på tværs af baggrunde og bliver rustet til at tage en uddannelse og et arbejde. Det kræver, at vi tager ansvar for elevsammensætningen og ikke accepterer, at børn i praksis vokser op i adskilte fællesskaber, hvor man ikke møder dansk kultur eller det danske sprog.

Vi ønsker nemlig en folkeskole, som samler Danmark frem for at splitte det op. Alle børn skal have mulighed for at blive en del af det danske fællesskab, og derfor skal vi modvirke, at nogle skoler og klasser bliver præget af for fremmed en elevsammensætning.

6. Skærp kravene til dansk statsborgerskab

Dansk statsborgerskab er noget særligt. Det er ikke bare et stykke papir, men et medlemskab af det danske samfund og vores demokratiske fællesskab. Det giver blandt andet retten til at stemme ved folketingsvalg og få et dansk pas. Derfor skal det heller ikke være noget, man får uden at stille klare krav.

Vi mener, at barren skal hæves markant. Det skal ikke være nok at have boet i Danmark i en årrække og bestået de prøver, der i dag kræves. Man skal vise, at man har investeret i sin fremtid i Danmark, lært vores sprog og gjort en reel indsats for at blive en del af det danske samfund.

Derfor foreslår vi to konkrete stramninger:

1. Krav om en mellemlang eller lang videregående uddannelse på dansk

Dansk statsborgerskab skal i højere grad forudsætte, at man har investeret i sin fremtid i Danmark. Derfor skal ansøgere have gennemført en mellemlang eller lang videregående uddannelse på dansk. Det stiller krav om både faglige kvalifikationer, danskkundskaber og en langsigtet indsats for at blive en del af det danske samfund.

En uddannelse på dansk er samtidig med til at styrke tilknytningen til Danmark og giver et bedre grundlag for at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundslivet.

2. Skærpede krav til dansk og samfundsforståelse

Man skal kunne tale og forstå dansk på et højt niveau og have et solidt kendskab til dansk historie, kultur og demokrati. Det skal ikke blot handle om at bestå en prøve, men om reelt

at kunne begå sig i det danske samfund og forstå de værdier og frihedsrettigheder, vores land bygger på.

Dansk statsborgerskab skal forudsætte, at man forstår og respekterer demokratiet, ytringsfriheden og ligestillingen mellem mænd og kvinder. Det er grundlæggende værdier i Danmark, og dem skal vi kunne forvente, at nye statsborgere bakker op om.

Dansk statsborgerskab skal nemlig være kulminationen på en vellykket integration. Det skal være noget, som man gør sig fortjent til gennem uddannelse, stærke danskkundskaber og en reel tilknytning til Danmark. Vi skal stille tydelige krav til dem, der ønsker at blive en del af det fantastiske, danske folkefællesskab.

7. Ingen offentlige ydelser til udlændinge de første fem år

Danmark er et velfærdssamfund, hvor vi hjælper hinanden, når livet rammer. Men vores velfærdssamfund bygger også på et vigtigt princip: Man skal bidrage, før man kan forvente at modtage. Derfor mener vi, at personer, der flytter til Danmark med henblik på længerevarende eller permanent ophold, som udgangspunkt skal kunne forsørge sig selv de første fem år.
I dag findes der allerede særlige regler for en række nyankomne udlændinge. Flygtninge og visse familiesammenførte er blandt andet omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Formålet med introduktionsprogrammet er blandt andet, at den enkelte hurtigst muligt kommer i ordinær beskæftigelse og bliver helt eller delvist selvforsørgende. Kilde: Integrationsloven Retsinformation – Integrationsloven

Vi mener dog, at princippet om selvforsørgelse skal være endnu tydeligere. Når man vælger at flytte til Danmark, skal udgangspunktet være, at man kan forsørge sig selv og sin familie. Det skal ikke være det danske skatteyderfællesskab, der fra første dag står for den almindelige forsørgelse. Vores velfærdssystem skal først og fremmest være et sikkerhedsnet for mennesker, der har en reel tilknytning til Danmark og har bidraget til fællesskabet.
Derfor ønsker vi en femårig karensperiode for offentlige indkomstoverførsler for nytilkomne, der flytter til Danmark med henblik på længerevarende eller permanent ophold. I de første fem år skal udgangspunktet være, at man forsørger sig selv gennem arbejde, uddannelse eller egne midler. Det skal samtidig være muligt at fastsætte snævre undtagelser i særlige tilfælde, eksempelvis for børn og personer, der på grund af alvorlig og varig funktionsnedsættelse ikke har mulighed for at forsørge sig selv.
Det skal samtidig kunne betale sig at arbejde. Hvis man kan arbejde, skal man arbejde. Derfor skal indsatsen for nytilkomne i endnu højere grad være rettet mod arbejdsmarkedet, danskundervisning og uddannelse. Det ligger allerede i integrationslovens formål, at udlændinge hurtigst muligt skal opnå ordinær beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Kilde: Integrationsloven, § 16, stk. 5.Retsinformation – Integrationsloven

Forslaget handler ikke om at lade mennesker stå uden hjælp. Det handler om at ændre udgangspunktet fra forsørgelse til selvforsørgelse. Danmark skal fortsat være et land, hvor mennesker, der reelt har behov for hjælp, kan få den nødvendige støtte. Men almindelige offentlige indkomstoverførsler skal ikke være en forventning for mennesker, der netop er kommet til landet.

For os er det vigtigt, at vi skelner mellem mennesker, der kommer til Danmark for at bidrage, og mennesker, der kommer med forventningen om at blive forsørget af det offentlige. Vi ønsker ikke at lukke døren for mennesker, der kommer hertil for at arbejde, uddanne sig og skabe et liv i Danmark. Tværtimod skal Danmark være attraktivt for dem, der vil bidrage. Men det skal samtidig være klart, at det danske velfærdssamfund ikke er en buffet, man kan komme til udefra og tage for sig af uden først at have bidraget.
De første fem år skal derfor være en periode, hvor nytilkomne forventes at lære dansk, komme i arbejde eller uddannelse og blive en aktiv del af det danske samfund. For dem, der tager ansvar og bidrager, skal der være en klar vej til fuld deltagelse i det danske velfærdssamfund.
Vi skal passe på det velfærdssamfund, generationer før os, har bygget op. Derfor skal nytilkomne som udgangspunkt forsørge sig selv de første fem år i Danmark

8.Stop familiesammenføringer fra Menapt-lande

Alt for ofte er det set, at indvandrere fra MENAPT-lande, altså primært muslimske lande, har importeret store familier til Danmark med dét ene formål at suge de offentlige kasser tørre for penge. Det skal stoppes.

Problemet er ikke bare et spørgsmål om, hvor mange der kommer til Danmark, men også om deres forudsætninger for assimilation i det danske samfund. Ser man på de konkrete tal, viser disse, at bestemte grupper fra MENAPT-lande har markant lavere beskæftigelse og langt større afhængighed af offentlig forsørgelse end personer med dansk oprindelse.

Blandt 30-59-årige mænd var 49 pct. af indvandrerne fra Libanon, 45 pct. fra Somalia og 44 pct. fra Irak fuldtidsmodtagere af offentlig forsørgelse i 2024. For Syrien var andelen 35 pct., Afghanistan 29 pct. og Tyrkiet 29 pct., mens andelen blandt mænd med dansk oprindelse var 17 pct. (1).

Det er heller ikke kun et spørgsmål om den første generation. Blandt 20-29-årige mandlige efterkommere fra ikke-vestlige lande var 21 pct. hverken i beskæftigelse eller under uddannelse i 2023, mod 13 pct. blandt mænd med dansk oprindelse. For efterkommere fra Somalia var andelen 37 pct., mens den var 26 pct. for Irak og 24 pct. for Marokko (2).

Også kriminaliteten tegner et alvorligt billede. Danmarks Statistiks kriminalitetsindeks for 2024 viser, at ikke-vestlige mandlige indvandrere havde et indeks på 137, mens ikke-vestlige mandlige efterkommere lå på hele 245, når der korrigeres for alderssammensætningen. For voldsforbrydelser var indeksene henholdsvis 152 og 278. Indekset for mænd med dansk oprindelse er 100 (3).

Og selvom kravene til familiesammenføring allerede er opstrammet, er der behov for et fuldt stop for familiesammenføringer fra MENAPT-lande, idet gruppen i alt for stort omfang har vist sig uintegrerbar.

Familiesammenføringen er samtidig en væsentlig del af migrationshistorien for nogle MENAPT-grupper. I 2024 kom 400 personer fra MENAPT-landene til Danmark som familiesammenførte til andre end flygtninge. Dertil kom 1.124 personer med MENAPT-oprindelse med opholdsgrundlag som flygtning eller familiesammenført til flygtning (4) (5).

Det er 1.524 for mange.

Problemerne beslægtet med indvandring fra MENAPT-landene har allerede vokset sig tårnhøje, og Danmark skal under ingen omstændigheder facilitere yderligere import af

problemer fra middelalderlige MENAPT-samfund. Familiesammenføringer er et nemt og naturligt sted at starte.

Der vil formentlig i forbindelse med forslagets gennemførelse formentlig være en række udfordringer med hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, der vedrører retten til familieliv. Denne udfordring vil Danmarksdemokraternes Ungdom imødegå ved enten at melde Danmark ud af konventionen eller blot følge dr.jur. og professor Mads Byrde Andersens forslag om at melde Danmark ud af konventionen og derefter genindtræde med en række forbehold, eksempelvis for artikel 8.

Herved kan en del af et enormt samfundsproblem løses. Kommer man til Danmark, skal man forsørge sig selv, være lovlydig og ikke mindst assimilere sig fuldstændigt til det samfund, man nu er kommet til. Hvis for mange i en gruppe ikke gør det, må man begrænse tilstrømningen fra den pågældende gruppe kraftigt. Det vil dette forslag være garant for.

Kilder

(1) Danmarks Statistik – *Indvandrere i Danmark* 2025, tabel 5.5. Opgør fuldtidsmodtagere af offentlig forsørgelse blandt 30-59-årige mænd efter oprindelsesland. https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=54707&sid=___samlet+publikation+2025

(2) Danmarks Statistik – *Indvandrere i Danmark* 2025, tabel/figur om unge efterkommere uden for beskæftigelse og uddannelse. https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=54707&sid=___samlet+publikation+2025

(3) Danmarks Statistik – *Indvandrere i Danmark* 2025, tabel 6.9. Kriminalitetsindeks for 15-79-årige efter køn, herkomst og lovovertrædelse, 2024.

https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=54707&sid=___samlet+publikation+2025

(4) Folketinget/Udlændinge- og Integrationsministeriet – svar på UUI alm. del spørgsmål 485. Tabel over indvandringer blandt personer med MENAPT-oprindelse, som er familiesammenførte til andre end flygtninge, 2019-2024.
https://www.ft.dk/samling/20241/almdel/uui/spm/485/svar/2163097/3069954/index.htm

(5) Folketinget/Udlændinge- og Integrationsministeriet – svar på UUI alm. del spørgsmål 387. Antal indvandringer blandt personer med MENAPT-oprindelse med opholdsgrundlag som flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge, 2014-2024.
https://www.ft.dk/samling/20241/almdel/uui/spm/387/svar/2149646/3043030/index.htm

9. Alle kriminelle udlændinge skal afsone i udlandet

Kriminelle udlændinge, der bliver dømt til udvisning, skal ikke bruge danske fængselspladser. Når en person både har begået kriminalitet i Danmark og er blevet dømt til udvisning, bør udgangspunktet være, at straffen afsones uden for Danmark. Danmarks fængsler skal først og fremmest være for de kriminelle, der skal tilbage til det danske samfund.
Danmark har allerede taget et skridt i den retning. Danmark har indgået en aftale med Kosovo om at leje op til 300 fængselspladser i Gjilan til udvisningsdømte kriminelle udlændinge fra tredjelande. Formålet er blandt andet at frigøre kapacitet i det danske fængselsvæsen, hvor der har været mangel på både fængselspladser og fængselsbetjente. Kilde: Justitsministeriet.

Vi mener dog, at Danmark skal gå et skridt videre. Udvisningsdømte kriminelle skal som udgangspunkt afsone deres straf i udlandet, og afsoningen skal ikke nødvendigvis foregå under forhold, der svarer til danske fængsler.

Når man har begået alvorlig kriminalitet i Danmark og samtidig er blevet dømt til udvisning, skal man ikke kunne forvente at få de samme afsoningsforhold som en person, der efter endt straf skal tilbage til det danske samfund. Afsoningen skal naturligvis fortsat ske inden for Danmarks internationale forpligtelser og under forhold, der er forsvarlige og sikre. Men der bør være mulighed for, at de fysiske rammer, hverdagen og vilkårene i højere grad afspejler forholdene i det land, hvor straffen afsones. Vi mener, at det samtidig kan sende et tydeligere signal: Hvis du begår kriminalitet i Danmark og bliver udvist, er danske fængselsforhold ikke noget, du kan forvente at tage med dig. Det skal ikke være attraktivt at afsone i Danmark for en person, som alligevel ikke har ret til at blive her. Et udenlandsk afsoningssted skal derfor ikke være et dansk fængsel flyttet til et andet land.

Det skal være en reel afsoning i udlandet, samtidig med at grundlæggende rettigheder og Danmarks internationale forpligtelser naturligvis respekteres.
Vi mener samtidig, at pengene skal følge den indsatte. Danmark skal betale for en forsvarlig afsoning, men staten bør undersøge, om udenlandske fængselspladser samlet set er billigere end at bygge, bemande og drive tilsvarende kapacitet i Danmark. Den eksisterende aftale med Kosovo blev netop begrundet med behovet for at frigøre kapacitet i et presset dansk fængselsvæsen. I den flerårige aftale om kriminalforsorgens økonomi blev det samtidig vurderet, at omkostningerne ved at oprette og drive fængselspladser i udlandet samlet set forventedes at være lavere end tilsvarende pladser i Danmark. Kilde: Aftale om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025.

Hvis udenlandsk afsoning kan gennemføres billigere, skal en del af besparelsen bruges på at styrke det danske fængselsvæsen.

Det kan være flere fængselsbetjente, bedre sikkerhed og flere pladser til de indsatte, der efter endt straf skal tilbage til Danmark.
For os handler det om konsekvens. Hvis en person bliver dømt til udvisning, fordi vedkommende har begået alvorlig kriminalitet, skal Danmark ikke samtidig tilbyde vedkommende en dansk afsoning. Vi skal prioritere vores fængselskapacitet til de

mennesker, der skal tilbage til det danske samfund, mens udvisningsdømte som udgangspunkt skal afsone uden for Danmark.
Man kan ikke både blive dømt til udvisning fra Danmark og forvente at afsone som en del af Danmark. Kriminelle udlændinge, der er dømt til udvisning, skal som udgangspunkt afsone i udlandet.

10. Forbyd religiøs halalcertificering

I Danmark er næsten alt dansk fjerkræ (omkring 95-100 pct.) og en mindre del af oksekødet (ca. 10 pct.) halalslagtet. Problemet med halalslagtning udgøres ikke af den konkrete slagtemetode, men derimod af, at fænomenet er et klart og fremtrædende symbol på den fremherskende islamiske dominans og infiltration, der i disse år finder sted i Danmark.

Typisk indebærer halalslagtning nemlig en eller anden form for religiøs velsignelse af kødet. Det islamiske ritual indebærer normalt, at Guds navn påkaldes i forbindelse med slagtningen, typisk ved at slagteren siger *"Bismillah, Allahu Akbar"* ("I Guds navn, Gud er størst"). Siges denne bøn ikke, kan kødet ikke betragtes som halal efter de gældende kriterier.

Udover, som sagt, at være et symbol på islamiseringen af Danmark har halalslagtning også mere specifikke virkninger.

Halalcertificeringer forudsætter nemlig, at producenten betaler en certificeringsafgift til islamiske organisationer, hvilket altså støtter disse organisationer og deres virke. De private certificeringsordninger skal signalere til muslimske forbrugere, at et slagteris kød er godkendt som halal og tilladt af en muslimsk myndighed såsom Islamisk Center for Halal, Halal Quality Center og Muslim World League.

Muslim World League er i dag den eneste organisation, der certificerer halalkød, der eksporteres fra Danmark. Organisationen er forbundet med en radikal og antidemokratisk tilgang til islam. I artiklen »Halal er blevet en milliardindustri, som ingen taler om«, bragt i Kristeligt Dagblad den 2. februar 2016, anføres det, at organisationen er blevet kritiseret for at være imod religionsfrihed og for at støtte kvindeundertrykkelse og dødsstraf.

Det skal stoppes.

Forslaget indebærer et direkte forbud mod religiøs halalcertificering og religiøs velsignelse af kød i forbindelse med slagtning. Formålet er at sætte en stopper for, at danske producenter betaler islamiske organisationer for at få deres kød godkendt efter religiøse forskrifter.

Et forbud vil omfatte alle former for religiøs velsignelse af kød, uanset hvilken religion eller organisation der står bag det. Det vil dermed også omfatte certificeringsordninger fra organisationer som Islamisk Center for Halal, Halal Quality Center og Muslim World League.

Dansk kødproduktion skal ikke underlægges religiøse ritualer og certificeringsordninger, der samtidig kanaliserer penge til religiøse organisationer. Derfor skal religiøs halalcertificering og religiøs velsignelse af kød forbydes ved lov.

Underskrivere:
Victor Kaus, Formand for Politisk Udvalg,
Sara Steenholdt, Landssekretær og medlem af Politisk Udvalg,
Oscar Ingvardtsen, Medlem af Politisk Udvalg